

han anstillede i saa Henseende. Han dvælede ved, hvilke ekstraordinære Indtægter og ekstraordinære Udgifter og hvilke Tab Statskassen vilde lide osv. Med al Respekt for det ærede Medlems Kyndighed i Finanssager tillader jeg mig at sige, at hans Oversigt var noget løselig, og jeg tror ikke, at den Oversigt vil afgive den Garanti, den Tilfredsstillelse og Fyldestgørelse for ærede Medlemmer, som den vilde have, hvis Finansministeren paa Regeringens Begne havde givet os denne Oversigt, som nødvendigvis maa kræves, for at vi kunne komme til et Resultat med Hensyn til, hvad vi have Raad til og ikke Raad til paa Jærnbanevesenets Omraade. Jeg hørte med megen Interesse af det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds, at nu vare vi færdige med alt, hvad der hedder Fæstningsbyggeri, der skal ikke mere tages Penge dertil, det behøves ikke! Ja, der vilde det ogsaa være mig mere tilfredsstillende, hvis det ikke var fra et privat Medlem, vi havde hørt denne Udtalelse, hvis det i Stedet for havde været fra den høje Regering, navnlig fra Krigsministeren og Marineministeren. Jeg er ikke ganske sikker paa, at den Forsikring vi fik fra det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds, virkelig vil blive godkendt blandt andet af den ærede Krigsminister.

Naar nu imidlertid disse Oplysninger foreligger, en saadan samlet Plan og fornødne finansielle Oplysninger, er det Øjeblik kommet, da Rigsdagen kan tage under alvorlig Overvejelse, hvorledes Pengene skulle staves til Beje. Nu har man straks sit Svar paa rede Haand her. Uden i Virkeligheden at vide, hvilke Jærnbaneanlæg der er Tale om, uden at have faaet en finansiell Oversigt, har man straks Svaret paa rede Haand: Ja, Jærnbanerne skulle naturligvis bygges paa Statslaan. Fra første Færd har den ærede Minister sagt: Statslaan, og de Herrer, der høre til samme Retning som han og hans Venner her, have ikke andet Svar end at sige: Statslaan, vi bygge Jærnbanerne for Statslaan. Her opstaar nu det Spørgsmaal: Hvorfor skulle netop Jærnbaner henvises til at bygges for Statslaan? Nu have vi i de forløbne 7—8 Aar til Forvarsforanstaltninger anvendt flere Millioner, end der her kan være Tale om til Jærnbaner, ikke alene uden Statslaan, men end-

ogsaa uden Bevilling. Men naar der er Tale om Jærnbaner, siger man: Naturligvis maa der gives Statslaan over det hele, for alle Pengene oven i Købet! Der er ikke Tale om, at man siger: Vi maa have Hjælp af Statslaan; nej, der skal være en Laaneparagraf, hvori der staar, at de Penge, som medgaa paa denne specielle Lov, skulle gives paa Statslaan. Det er allerede fra forskellige andre ærede Medlemmer fremfat, at det er ingenlunde nogen Nødvendighed, at man saaledes udelukkende skal tage til Statslaan. Det har ikke været Skik og Brug her i Landet før. Naar man undtager de jællandske Jærnbanners Overtagelse, har Staten ikke gjort Laan for at staffe Penge til Jærnbaner til Beje, og jeg tillader mig at tro, at det er et daarligt Princip baade i det private og det offentlige Liv, at sige: Naar vi skulle træffe saadanne Foranstaltninger, lad os saa bare gøre Gæld, lad saa bare Fiolen sørge, so fahren wir mit der Eisenbahn — paa Gæld. Nej, det er virkelig et Spørgsmaal, som fortjener alvorlig Overvejelse, og jeg tror, at man vil komme til det Resultat, at selv om man ikke kan tage alle Pengene ud af Aarets Overskud, af de kommende Finansaars Overskud, kunde man dog maaste tage en god Hjælp deraf og saa maaste reducere Statslaanet til et ganske moderat Beløb. Jeg tillader mig i øvrigt at tro, at vor finansielle Stilling — jeg mener dermed vor aarlige finansielle Stilling —, vore aarlige Budgetter, naar vi ikke længere skulle have disse ekstraordinære militære Udgifter og maaste endogsaa kunne komme til Reduktion derpaa, ville vise et saadant Overskud, at en god Del, maaste 4 Millioner deraf, meget passende kunde anvendes til Jærnbaner, som ere paatrængende, og som man i øvrigt kan blive enig om.

Det forekommer mig, at det høje Ting, naar nu Sagen er kommen til os paa denne noget aparte Maade og navnlig saa sent i Samlingen, hvor saa mange andre Sager paaaltede Tingets Arbejde og Opmærksomhed, ikke kunde ende denne Sag paa en bedre Maade end ved at rette en Opfordring til den ærede Minister om de Oversigter, jeg har omtalt, og til i Forbindelse dermed at fremsalde en almindelig Oversigt over vor finansielle Stilling, saaledes at vi til næste Aar kunne vente at faa et af Indenrigs-